

pierewaaien

02/05/2010 | Marcel Schmeier M SEN | www.onderwijsgek.nl

In de sloot zwemt een eendje. Een geel donsballetje tussen het kroos. Piepend kijkt het om zich heen, op zoek naar zijn moeder. Moeder zwemt aan de andere kant van het dammetje en kwaakt terwijl ze alle kuikens bij elkaar probeert te houden.

Piep, piep, piep! Het kuiken zwemt zo hard dat hij vanuit het water lijkt op te stijgen. Als een opwindbaar stuk speelgoed draaien zijn zwemvliezen door het water.

Bij het dammetje aangekomen, rent hij tussen het jonge gras en de lentebloemen door om, eenmaal aangekomen aan de andere kant, weer het water in te plonsen. De laatste meters naar moeder. Af en toe lijkt het alsof hij over het water loopt in plaats van erin te zwemmen. Dora en Willy kijken toe, alert door zoveel actie op het water.

In de lucht hangen luchtballonnen in de mooiste kleuren en ook een paraglider met motor zoemt door de lucht als een grote hommelmot op zoek naar nectar. Zwaluwen scheren over het land en vooral over het water: daar zitten de meeste vliegen.

Ik pak de stok nog maar eens op en gooi deze zo ver weg als ik kan. Dora rent erachter aan en Willy graaft een molshoop uit.

Achter op 't land ligt de kampvuurplaats. Op de as van vorig jaar groeit nu alweer gras en onkruid. Met een stokje peur ik in de as op zoek naar spijkers en bierdopjes. Na een kwartier heb ik al een hele verzameling. Dora probeert telkens het stokje van me af te pakken.

Terwijl ik me languit in het gras laat vallen snuffelt Willy in mijn gezicht. Dora gaat naast me liggen en kauwt op het stokje. Er gaat toch niets boven een beetje pierewaaien achter op 't land.

“Een paraglider met motor zoemt door de lucht als een grote hommelmot op zoek naar nectar.”